

Anm. til § 25: Pensionsvæsenet.

Under en mod Statsbetjent Sørensen i Begyndelsen af 1930 indledet disciplinær Undersøgelse er det blevet oplyst, at han i 1927 af en Gaardejer, som han var kommet i Berøring med derved, at han foretog Undersøgelse i Anledning af, at Gaardejerens Gaard var nedbrændt, havde modtaget en Gaas som Gave paa et Tidspunkt, da Brandsagen endnu ikke var endelig afsluttet.

Endvidere blev det oplyst, at han i 1927 paa offentligt Værtshus i spirituspaa-virket Tilstand havde været i Selskab med to umiddelbart forud løsladte Personer, som senere blev idømt Forbedringshusstraffe for Bedrageri. I sidstnævnte Tilfælde havde han endvidere gjort sig skyldig i urigtig Tjenestebogsføring, og lignende Forseelse har han senere flere Gange gjort sig skyldig i, derunder i et Tilfælde, hvor han ikke straks havde efterkommet en Ordre om at møde til Tjeneste i Anledning af et Indbrudstyveri.

I November 1929 havde han paa offentlig Beværtning ladet sig traktere af et Vidne og en Sigtet i en Bedragerisag, ved hvilken Lejlighed han blev paavirket af Spiritus.

Endelig havde han i November og December 1929 2 Gange i sin Tjenestetid forladt Statspolitiets Kontor uden at afgive behørig Melding herom; i det ene Tilfælde indfandt han sig efter nogle Timers Forløb paany paa Kontoret i beruset Tilstand, men forlod kort efter atter Kontoret; i det andet Tilfælde lod han sig paa offentlig Beværtning traktere af Restauratøren og andre, hvorved han blev beruset; efter at Politiet var blevet underrettet om, at Sørensen befandt sig paa Restaurationen i beruset Tilstand, blev han, som imidlertid havde forladt Restaurationen og lagt sig til at sove i sit Hjem, kaldt til Politimesteren og underkastet Spiritusprøve, hvorved det konstateredes, at han var beruset. Efter Undersøgelsen indfandt han sig paany paa en Restauration.

Der fremkom ved den mod Betjent Sørensen indledede Undersøgelse ogsaa iøvrigt Oplysninger om, at han i det hele havde Hang til overdreven Spiritusnydelse, og hans Tjeneste i Hjørring havde ikke været tilfredsstillende.

Da det efter det saaledes oplyste var godtgjort, at Betjenten havde gjort sig skyldig i flere endog særdeles graverende Tjenesteforseelser, blev han paa Grundlag af en Indstilling fra Chefen for Statspolitiet efter stedfunden Brevveksling med Finansministeriet under 28. Juni 1930 afskediget uden Varsel.

Da der efter Justitsministeriets saavel som efter Finansministeriets Formening under de foreliggende Omstændigheder ikke bør tillægges den paagældende nogen Pension, skal man foreslaa, at der i Overensstemmelse med § 61 i Lov om Statens Tjenestemænd af 27. Juni 1927 træffes Bestemmelse herom.

Til 4. Betjent i Statspolitiet Søren Nielsen Waarkjær, der er født den 18. April 1889, blev — efter fra den 16. Februar 1914 at have været ansat som Betjent i Københavns Politi — fra den 1. Oktober 1919 at regne ansat i Statspolitiet med Anciennetet fra den 16. Februar 1914.

Under en mod Betjenten i Oktober Maaned 1927 indledet disciplinær Undersøgelse erkendte han bl. a., at han i Oktober 1926 havde laant 3500 Kr. af en Mand, som han nogen Tid forinden havde afhørt som Vidne i en Tyverisag, og der blev i den Anledning under 29. Februar 1928 af Chefen for Statspolitiet tildelt ham en meget alvorlig Irettesættelse samt Tilkendegivelse om, at han, saafremt hans Forhold paany maatte give Anledning til Paatale, maatte forvente at blive indstillet til Afsked uden Varsel.

I November 1929 blev der indledet kriminel Undersøgelse imod Statsbetjenten som sigtet for svigagtigt Forhold overfor en herværende Overretssagfører, hvis Fuldmægtig havde bistaaet ham ved Tilvejbringelse af en Akkord med hans Kreditorer.

Sigtelsen gik ud paa, at Betjenten havde formaaet Kasserersken paa den paagældende Overretssagførers Kontor til at udbetale sig et Beløb paa 180 Kr. ved urigtigt at foregive, at Fuldmægtigen, der ikke paa det Tidspunkt var til Stede paa Kontoret, havde givet ham Tilladelse til at hæve dette Beløb ved Kassen, skønt Fuldmægtigen samme Dag havde afslaaet Betjentens Anmodning om Udbetaling af et Beløb.

Betjenten benægtede at have fremsat noget urigtigt Anbringende, idet han tværtimod hævdede, at Fuldmægtigen havde udtalt, at han kunde faa det nævnte Beløb udbetalt, medens Fuldmægtigen bestred at have udtalt sig saaledes.

Efter at Waarkjær havde tilbagebetalt Beløbet, sluttedes Sagen den 12. Marts 1930 uden Tiltale af Statsadvokaten for København under Hensyn til, at Anmelderen havde erklæret, at han herefter ikke ønskede videre foretaget i Sagen.

Den kriminelle Sag gav imidlertid Anledning til, at der paany indleddes disciplinær Undersøgelse mod Betjenten, som herunder har erkendt, at han i September og